

- 2) Artykuł 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że szereg środków wprowadzonych decyzją rządową, polegających na priorytetowym dysponowaniu przez operatora systemu, którego kapitał jest w większości własnością państwa, energią elektryczną wytwarzaną przez niektórych producentów energii elektrycznej, których instalacje wykorzystują miejscowe paliwa jako źródła energii pierwotnej, na gwarantowanym dostępie do sieci przesyłowych dla energii elektrycznej wytwarzanej przez instalacje wspomnianych producentów oraz na obowiązku świadczenia przez tych producentów na rzecz operatora systemu usług pomocniczych o określonej ilości megawatów, co uprawnia ich do dostarczania tej ilości po z góry ustalonych cenach, uznawanych za wyższe od cen rynkowych, może zostać uznany za „pomoc państwa” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. W takiej sytuacji taki szereg środków należy uznać za nową pomoc, która jako taka podlega obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky – Republika Czeska) – VYSOČINA WIND a.s./Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

(Sprawa C-181/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2012/19/UE – Zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny – Obowiązek finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z paneli fotowoltaicznych – Skutek wsteczny – Zasada pewności prawa – Niewłaściwa transpozycja dyrektywy – Odpowiedzialność państwa członkowskiego]

(2022/C 119/12)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VYSOČINA WIND a.s.

Strona pozwana: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) jest nieważny w zakresie, w jakim przepis ten nakłada na producentów obowiązek finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z paneli fotowoltaicznych wprowadzonych do obrotu w okresie od dnia 13 sierpnia 2005 r. do dnia 13 sierpnia 2012 r.

Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2012/19 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które nakładają na użytkowników paneli fotowoltaicznych, a nie na producentów tych paneli, obowiązek finansowania kosztów gospodarowania odpadami pochodzącymi z rzeczonych paneli wprowadzanych do obrotu od dnia 13 sierpnia 2012 r., czyli od dnia wejścia w życie tej dyrektywy.

- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż państwo członkowskie przyjęło przepisy sprzeczne z dyrektywą Unii przed przyjęciem tej dyrektywy, nie stanowi sama w sobie naruszenia prawa Unii, ponieważ dopóki dyrektywa ta nie stanie się częścią porządku prawnego Unii, dopóty nie można uznać, że osiągnięcie przewidzianego w niej rezultatu jest poważnie zagrożone.

(¹) Dz.U. C 222 z 6.7.2020.